

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Landstinget. № 121.

Femte Session.

75de Møde.

Løvedagen den 25de Februar.

(Forts.)

Ordføreren (forts.): Jeg skal endnu blot tillade mig at gjøre den almindelige Bemærkning, at, naar her har været talt om, at den Bestemmelse, at Besidderne af 32 Edr. Hartkorn skulle indtræde uden Valg, fandt man vel ikke billig, men at det paa den anden Side var en endnu større Ubillighed, at de ganske skulde ubeluffes, idet man udvidede Valgretten i den anden Retning, og at man derfor vilde tiltræde Forslaget, og forsaavidt man har meent, at det eneste Rigtige var, at der blev opstillet et proportionelt Forhold, hvorefter Stemmeretten blev fordeelt saaledes mellem Valgerne, at det større Hartkorn kunde give et større Antal Stemmer paa samme Tid som Brokshartkorn kom til at give Brokstemmer; saa maa jeg i Aaledning heraf henvise til en Bemærkning, som den høitærede Indenrigsminister har gjort i det andet Thing. Han har der, da et lignende Spørgsmaal var under Omstale, udhævet, at det, at indføre en saadan proportionel Valgret, som var prøvet i andre Lande, og navnlig i et Naboland, ledede til en Mængde Forviklinger og maatte i det Hele ansees for uheldigt. Saaledes troer jeg, at den høitærede Minister udtalte sig, saaledes har jeg idetmindste opfattet ham. Jeg skal aldeles slutte mig til denne Bemærkning, som jeg finder aldeles begrundet; jeg troer ikke, at det er muligt at opstille en saadan Proportion, naar man vil gaae frem med nogen som helst Consequents, uden at komme til Uderlighed, naar man saaledes skal lade det større Hartkorn paa en forholdsmæssig Maade blive

repræsenteret. Jeg skal blot tillade mig at bemærke, at der findes Communer, hvor der er Hovedgaard, hvortil hører 200 Edr. Hartkorn, medens det øvrige Sogn kun eier 100 Edr. Hartkorn. Hvis man nu vilde tænke sig disse Proportionsvalg gennemførte med nogenlunde Consequents, saa er det vistnok umuligt andet, idetmindste saavidt jeg seer, end at denne ene Mand vilde blive eneraadig i Sognet, og det troer jeg virkelig vilde være særdeles uheldigt. Der foreligger desuden heller ikke noget Forslag derom fra Noget af Thingets Medlemmer, og Udvalget har ikke kunnet udfinde nogen Maade, hvorpaa en saadan Beregning skulde kunne opgjøres, og derfor troer vi, at det er rigtigst at slutte sig til Lovforslagets Paragraph, saaledes som den foreligger.

Med Hensyn til det Endringsforslag, som idag med Thingets Samtykke er kommet under Forhandling, skal jeg tillade mig at bemærke, at, da dette Endringsforslag først er kommet frem igaar Aftes meget sildt, har der ikke været Leilighed for Udvalget til at holde nogen egentlig Conference om dette Forslag; imidlertid har der dog været talt om det, og jeg for min Deel maa beklage, at det ikke tidligere er kommet frem. Der har været forskellige Meininger om dette Forslag, idet Nogle have meent, at man ikke for Dieblirket skulde tillade det, medens Andre have troet, at, hvis det kunde modtage en Omfkrivning, som jo let kunde foretages mellem anden og tredje Behandling, hvis man overhovedet er tilbøielig til at slutte sig til det Princip, som udtales i det, saa kunde man allerede nu slutte sig til det. Naar der strax i Spidsen af Forslaget staaer: „Hvor en Eier eller Besidder af en Hovedgaard osv.“, saa veed jeg ikke, hvor